

हि० चं०

ना० ४

॥ १९२ ॥ विलेपनीस्याद्यवाग्वाचारुवेशस्त्रियामपि । वृक्षादनीमधु
 च्छेवेचलपत्रकुठारयोः ॥ १९३ ॥ वृक्षादनीतुबन्दायां विदारोगन्धि
 कौषधे । वृषपर्वतुष्पृङ्गारिहरदैत्यकशेरुषु ॥ १९४ ॥ वैशेषनोरवि
 विष्णुसुतेचबलिदानवे । श्वेतधामाघनसारेकलानाथाभिफिनयोः
 ॥ १९५ ॥ श्लेषघनानुकेतक्यामह्यामथसमापन्न । परिच्छेदेसमाधाने
 समाप्तिबधयोरपि ॥ १९६ ॥ संमूर्च्छनमभिव्याप्तौ मोहिसनातनोऽचुते ।
 पितृणामतिथौरुद्रवेधसोऽशम्वतेस्थिरे ॥ १९७ ॥ सदादानोगन्धग
 जेहेरवेऽधमंतङ्गजे । संयमनं वृतेबन्धेसंयमनीयमस्यपूः ॥ १९८ ॥
 समादानं समासीनग्रहणेनित्यकर्मणि । समापन्नबंधेक्लिष्टेसमाप्ताप्रयो
 रपि ॥ १९९ ॥ संबदनंतुसंवादेसमालोचिवशीकृतौ । समुत्थानेनिदाने
 ऽभियोगेसंवाहनंपुनः ॥ २०० ॥ बाहनेऽङ्गमर्दनेचसंप्रयोगीतुकामुके ।
 कलाकेलौ सुप्रयोगेसरेजिनीसरेरुहे ॥ २०१ ॥ सरेरुहिण्यांकासारै
 स्तनयित्तुःपयोमुचि । मृतौ स्तनितेरेगेचसारसनमुरश्चदे ॥ २०२ ॥
 कांच्यां चसामयोनिस्तुसामोत्थेद्रुहिणेगजे । सामिधेनीसमिदृचोऽसुया
 मुनोजनार्दने ॥ २०३ ॥ वत्सरजेप्रासादेऽद्रिभेदेचाथसुदर्शनः । विष्णो
 श्चक्रेसुदर्शन्यमरावत्यांसुदर्शना ॥ २०४ ॥ आज्ञायामौषधीभेदेमेरु
 जम्बांसुरभिदि । सौदामिनीतडिद्वेदतडितोरफरेभिदि ॥ २०५ ॥ ह
 र्मयित्तुःसुतेस्वर्णे ॥ २०६ ॥ चतुःस्वरनानाः ॥ २०७ ॥ अवलेपोगर्वलेप